

عنوان مقاله:

بررسی اثر محلول پاشی اسیدهیومیک و کاربرد جیبرلین بر برخی صفات فیزیولوژیکی انگور رقم بی دانه سفید (Vitis venefera)

محل انتشار:

دومین همایش ملی پژوهش های کاربردی در علوم کشاورزی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

حامد رحمانی

سعید پیری - استادیار علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر

مهدی طاهری - موسسه تحقیقات کشاورزی زنجان، زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

به منظور تعیین تاثیر غلظت های مختلف اسید هیومیک و زمان های مختلف کاربرد اسیدجیبرلیک بر صفات فیزیولوژیکی انگور رقم بیدانه سفید، آزمایش فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با 4 تکرار اجرا گردید. این طرح در باغ الگویی مدیریت جهاد کشاورزی تاکستان در سال 1392 اجرا شد. فاکتور اول شامل محلول پاشی غلظت های اسید هیومیک با چهار سطح (شاهد، یک در هزار، دو در هزار، سه در هزار) در دو مرحله تمام گل و تغییر رنگ حبه و فاکتور دوم زمان های مختلف محلول پاشی اسید جیبرلیک 10-30 ppm 5 درصد گلدهی، 50-60 درصد گلدهی، تمام گل، محلول پاشی در هر دو زمان 5-10 درصد گلدهی و تمام گل) بود. صفات مورد ارزیابی شامل، اندازه گیری کلروفیل برگ، فتوسنتز، سطح برگ، هدایت روزنه ای، تعرق و CO₂ بود. تجزیه واریانس و مقایسه میانگین داده با استفاده از نرم افزار SPSS21 انجام گرفت. جهت تعیین بهترین سطح تیماری غلظت اسید هیومیک و زمان محلول پاشی اسید جیبرلیک از روش ناپارامتری رتبه ای استفاده گردید. اثر محلول پاشی اسید جیبرلیک بر میزان تعرق معنی دار بوده و در سایر صفات معنی دار نبود. اثر محلول پاشی اسید هیومیک بر روی صفات معنی دار نبود. میزان تبخیر و تعرق در تیمار سطح سوم اسید جیبرلیک (مصرف در زمان تمام گل) بیشترین مقدار (9/2 میلی مول بر متر مربع بر ثانیه) بود. نتایج آزمایش نشان داد مصرف اسید هیومیک با غلظت 2 در هزار و مصرف اسید جیبرلیک در زمان 50-60 درصد گلدهی نسبت به سایر سطوح تیماری بهترین نتیجه را در صفات کمی میوه انگور رقم بی دانه سفید در پی داشت.

کلمات کلیدی:

اسید هیومیک، اسیدجیبرلیک، صفات فیزیولوژیکی، انگور سفید بی دانه،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/401413>

